

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 25 lipca 2018 r.

Poz. 4864

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.321.2018 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 24 lipca 2018 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r., poz. 994 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Rada Miasta Siemianowic Śląskich Nr 613/2018 z dnia 14 czerwca 2018 r. w sprawie ustalenia maksymalnej liczby zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych i zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych – w części określonej w § 2 ust. 5 uchwały, jako sprzecznej z art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 487 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą Rada Miasta Siemianowic Śląskich określiła między innymi zasady usytuowania na terenie miasta miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych (§ 2 uchwały). Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 25 czerwca 2018 r.

W toku postępowania nadzorczego organ nadzoru uznał, iż uchwała w części określonej w § 2 ust. 5 jest niezgodna z prawem.

W podstawie prawnej uchwały powołano przepisy art. 12 ust. 3 ustawy. Zgodnie z jego brzmieniem zasady usytuowania na terenie gminy miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych rada gminy ustala w drodze uchwały. Realizacja przyznanej radzie gminy kompetencji powinna zatem następować poprzez uchwalenie wytycznych co do lokalizacji punktu sprzedaży i podawania napojów alkoholowych, jakimi kierować będzie się organ wydający zezwolenia na prowadzenie tego typu działalności. W ocenie organu nadzoru sposób określenia odległości punktów sprzedaży napojów alkoholowych od wskazanych w uchwale miejsc jest jednoznaczny i precyzyjny. Rada klarownie określiła mierniki odmierzenia odległości punktu sprzedaży i podawania napojów alkoholowych od obiektów chronionych – wyłączając możliwość arbitralnego i wybiórczego stosowania w praktyce przyjętej regulacji. Jednakże w § 2 ust. 5 uchwały Rada wskazała miejsca (tereny targowisk miejskich), na których nie mogą być usytuowane punkty sprzedaży napojów alkoholowych przeznaczonych do spożycia w miejscu sprzedaży oraz poza miejscem sprzedaży.

Organ nadzoru stoi na stanowisku, że przez „*zasady usytuowania miejsc sprzedaży napojów alkoholowych*”, o których mowa w tym przepisie należy rozumieć zasady rozmieszczenia punktów sprzedaży i podawania napojów alkoholowych w terenie, w tym w szczególności, względem miejsc czy obiektów chronionych przez ustawę oraz uznanych przez radę gminy za zasługujące na taką ochronę (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6 maja 1994 r., sygn. akt SA/Gd 2824/93, publikowany w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Sądy administracyjne (m.in. NSA w wyroku z dnia 7 lipca 2007r., sygn. akt II GSK 81/07, NSA w wyroku z 13 października 2010 r., sygn. akt II GSK 876/09) dokonując wykładni pojęcia „usytuowanie” wskazywały na jego tożsamość z takimi pojęciami jak: lokalizacja, umiejscowienie. Zwrot „ *umiejscowienie czegoś*” idąc za Słownikiem języka

polskiego PWN (Warszawa 2007) – orzecznictwo definiowało jako miejsce, jakie coś zajmuje względem czegoś.

Z kolei przyjęta przez Sądy wykładnia celowościowa przepisów ustawy wskazuje na to, że punktem odniesienia dla usytuowania miejsc sprzedaży i podawania alkoholu, mają być obiekty chronione ustawowo oraz te, które - zgodnie z wolą rady - zostaną objęte tą ochroną. Tym samym należy stwierdzić, że istotą uchwały w sprawie zasad usytuowania miejsc sprzedaży i podawania napojów alkoholowych jest określenie przez radę wymogów geometrycznych odnośnie umiejscawiania takich punktów. W uchwale powinny zatem znaleźć się regulacje zawierające wytyczne co do konkretnej odległości ich od określonych miejsc czy obiektów, bądź określające inne wskaźniki przestrzenne lub powierzchniowe. W konsekwencji należy uznać, że w uchwale wydanej na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy nie mogą być ustalane - tak jak w przedmiotowej sprawie – konkretne kategorie miejsc, w których nie mogą być usytuowane punkty sprzedaży napojów alkoholowych. Należy bowiem mieć na względzie przepis art. 14 ust. 6 ustawy, uprawniający radę gminy do wprowadzenia czasowego lub stałego zakazu sprzedaży, podawania, spożywania oraz wnoszenia napojów alkoholowych w niewymienionych w przepisach ustawy miejscach, obiektach lub na określonych obszarach gminy, ze względu na ich charakter.

Podjęta przez Radę Miasta uchwała niewątpliwie stanowi akt prawa miejscowego. Zakwalifikowanie tej uchwały do aktów powszechnie obowiązujących stawia przed organem stanowiącym określone wymogi w zakresie norm w niej formułowanych. Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP rada gminy - jako organ administracji publicznej - zobowiązana jest do działania na podstawie i w granicach prawa. To oznacza, że formułując postanowienia uchwały Rada nie może w szczególności wykraczać nimi poza zakres ustawowego upoważnienia. Zwłaszcza, gdy - tak jak w przypadku art. 12 ust. 3 ustawy - treść tego upoważnienia jest jasna i konkretna, a katalog spraw podlegających uregulowaniu na jego podstawie jest zamknięty. Niezastosowanie się rady gminy do powyższych wymogów traktuje się jako istotne naruszenie prawa.

Wobec powyższego stwierdzenie nieważności przedmiotowej uchwały, w części określonej na wstępie, jest w pełni uzasadnione i konieczne

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia. Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak

Otrzymują:

1. Rada Miasta Siemianowic Śląskich
2. a/a